

In liefdevolle herinnering aan

Marla Berendina Johanna Reehuis

echtgenote van Bernard Wijering

* 23 oktober 1921

† 4 september 2001

*Ma was ma
Een steun voor pa
En onvergetelijk voor ons
Nooit klagend of vragend
Altijd gevend, hartelijk en warm*

Kernachtig typeren deze zinnen het leven van Marietje Wijering-Reehuis. Ze werd op 23 oktober 1921 in Losser geboren als middelste van een gezin van tien kinderen. Hard werken bepaalde het jeugd-leven van haar, dat ook nog eens overschaduwd werd door de vroege dood van een broer en een zus.

Drieënvijftig jaar was ze getrouwd met Bernard Wijering, met wie ze lief en leed deelde. Voor hem, de kinderen en de kleinkinderen stond ze altijd klaar, zeker toen pa zo ziek werd. De laatste jaren verzorgde zij hem dag en nacht, zichzelf volledig ontziend. Tijd voor uitstapjes en lekker even winkelen gunde ze zichzelf al lang niet meer. Haar eigen pijn verbijtend van haar eigen kwalen was haar zorg voor anderen altijd groot.

Toch kon ze ook genieten van de kleine dingen om haar heen. De prachtige bloementuin om het huis was een plek waar ze graag even was. Zorgvuldig koos ze dan een bloemetje uit voor op de vaas of als geschenkje voor de mensen die op bezoek kwamen. Met veel interesse volgde ze het wel en wee van de kinderen en kleinkinderen. Marieke en Bart waren haar oogappels, die ze graag nog even extra vertroetelde. Als een spil in het geheel regelde zij dat de hele familie bijeen was op de feest- en verjaardagen. De gezamenlijke busuitstapjes rondom de trouwdag waren voor haar hoogtepunten. Maandenlang kon ze hier nog over verhalen en nagenieten. Het "samengevoel" was het belangrijkste voor haar. Gelovig als ze was stak ze trouw voor elk familielid een kaars aan voor een behouden reis tijdens vakanties. Ook bij ernstige ziekte in de familie brandde deze kaars. De reis naar Lourdes heeft veel voor je betekend. Hoewel haar gezondheid de laatste jaren wel achteruitging hadden we zo'n plotseling afscheid niet verwacht. We hebben niets meer tegen jou kunnen zeggen, maar woorden die gezegd of gehoord moesten worden voelen we in ons hart. We willen je bedanken voor al het goede wat je voor ons gedaan hebt. Hoewel we jou niet kunnen missen, gunnen we jou die zo verdiende rust.

Losser, 7 september 2001

Graag willen wij iedereen bedanken voor alle steun, medeleven, bloemen en kaarten na het overlijden van mijn lieve vrouw, onze onvergetelijke moeder en oma.

Bernard Wijering, kinderen en kleinkinderen